

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia kwietnia 2016 r.

DECYZJA
Prezesa
Agencji Rezerw Materiałowych
Nr BPI – 24/I/16
w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn.zm.), zwanej dalej „*ustawą o zapasach*”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko T. z siedzibą w K. przedstawione we wniosku z dnia kwietnia 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu kwietnia 2016 r. *o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa dotyczących opłaty zapasowej – jest prawidłowe.*

UZASADNIENIE

T. z siedzibą w K. – zwana dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia kwietnia 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych dniu marca 2016 r. o *wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa dotyczących opłaty zapasowej*.

W dniu 12 kwietnia 2016 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 40 zł tytułem opłaty za wydanie interpretacji.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego stanu faktycznego.

Wnioskodawca jest przedsiębiorcą zajmującym się handlem hurtowym w zakresie gazu płynnego (LPG). Na rynku gazu płynnego działa jako pośrednik handlowy dokonując zakupu gazu od podmiotów krajowych, z Unii Europejskiej oraz z krajów trzecich. Towar sprzedaje zarówno na terenie Polski jak i poza krajem.

W związku z faktem, że Wnioskodawca jest przedsiębiorcą wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przywozu paliw nazywanym na potrzeby ustawy o zapasach handlowcem, zgodnie z przepisem art. 5 ust. 1 tej ustawy ciąży na nim obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw. Ponadto Wnioskodawca jako handlowiec ponosi koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych uiszczając opłatę zapasową.

Dla obliczenia wysokości opłaty zapasowej zastosowanie znajduje wzór wskazany w art. 21b ust. 5 ustawy o zapasach, w którym jedną ze zmiennych niezbędnych dla określenia wysokości opłaty jest wielkość przywozu gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym „pomniejszona o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym” wyrażoną w jednostkach wagowych.

W tym stanie pojawia się wątpliwość, czy Wnioskodawca, który w danym miesiącu kalendarzowym dokonał przywozu gazu płynnego (LPG) obliczając opłatę zapasową może pomniejszyć ją o ilości paliw wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej w następującej sytuacji.

Transport produktu odbywa się w cysternach samochodowych lub kolejowych w oparciu o procedurę zawieszono poboru akcyzy ze składu podatkowego w Polsce do składu podatkowego w innym kraju UE.

Podmiotem rozpoczynającym przemieszczenie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy jest podmiot prowadzący skład podatkowy na terytorium państwa.

Dokumentacja związana z dokonywaną transakcją (danej ADT, teraz e-AD) jest wystawiana przez skład podatkowy w kraju na ostatecznego odbiorcę w innym kraju UE. Jest on uwzględniany w tym dokumencie jako „odbiorca” towaru. Również list przewozowy jest wystawiony na ostatecznego odbiorcę mającego siedzibę poza RP. Wnioskodawca nie prowadzi składu podatkowego i nie jest podatnikiem podatku akcyzowego.

Transakcja ta wykazywana jest przy tym jako wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów w sprawozdaniach Wnioskodawcy dla celów VAT.

Aby nie było jakichkolwiek wątpliwości w omawianym stanie faktycznym ilość gazu płynnego (LPG) przywiezionego do kraju w danym miesiącu kalendarzowym i stanowiącym podstawę obliczenia wielkości zapasów obowiązkowych jest większa bądź równa ilości gazu płynnego (LPG), który w tym samym miesiącu kalendarzowym był przedmiotem dostawy wewnątrzwspólnotowej (wywozu).

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

W ocenie Wnioskodawcy, obliczając wysokość opłaty zapasowej jest on uprawniony do pomniejszenia wielkości gazu płynnego (LPG) przywiezionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w danym miesiącu kalendarzowym, stanowiącą jedną ze zmiennych we wzorze obliczania wysokości opłaty zapasowej, o ilość gazu płynnego (LPG) wywiezionego z Polski w tym samym miesiącu kalendarzowym, do innych krajów UE w ramach dostaw wewnątrzspółnotowych, w ramach których Wnioskodawca wystawiła faktury sprzedaży na rzecz tych podmiotów.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach₁ w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zgodnie z art. 21b ust. 5 ustawy o zapasach opłatę zapasową oblicza się według wzoru:

$$O_L = (G_h \text{ lub } G_{pr}) \times Z$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_L - opłatę zapasową dla gazu płynnego (LPG);

G_h - wielkość przywozu gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych;

G_{pr} - wielkość produkcji gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu kalendarzowym pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych;

Z - stawkę opłaty za tonę gazu płynnego (LPG) określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

W art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach zawarto definicję handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Wnioskodawca jest handlowcem, co znajduje również potwierdzenie w decyzji Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych nr BPI-10/I/16 z dnia marca 2016 r. wydanej z wniosku Wnioskodawcy w trybie art. 10 ust. 1 i 5 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W decyzji tej organ wskazał, że skoro Wnioskodawca dokonuje zakupu gazu płynnego (LPG), co potwierdza faktura zakupu wystawiona na jego rzecz, a następnie dokonuje on sprzedaży towaru na rzecz podmiotu mającego siedzibę w Polsce wystawiając fakturę VAT na rzecz nabywcy, to tym samym Wnioskodawca jest handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach i ciążą na nim obowiązki z zakresu utrzymywania zapasów obowiązkowych jak również uiszczenia opłaty zapasowej.

W ocenie Wnioskodawcy, jak już wskazano powyżej obliczając opłatę zapasową ma on prawo pomniejszyć wielkość przywozu gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym o ilość gazu płynnego (LPG) wywiezionego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w warunkach opisanych na wstępie niniejszego wniosku.

Jak bowiem wskazano w art. 5 ust. 6 pkt 1 ustawy o zapasach, wielkość produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiące podstawę między innymi obliczenia opłaty zapasowej, pomniejsza się odpowiednio o ilości ropy naftowej lub paliw wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W ocenie Wnioskodawcy, w opisanym stanie faktycznym dokonując dostaw wewnątrzspółnotowych gazu płynnego (LPG) czego potwierdzeniem są faktury sprzedaży wystawione przez Wnioskodawcę na rzecz innego odbiorcy z innego kraju Unii Europejskiej dokonuje wywozu paliw z terytorium RP w rozumieniu art. 5 ust. 6 pkt 1 ustawy o zapasach. Tym samym, zdaniem Wnioskodawcy, obliczając wysokość opłaty zapasowej powinna pomniejszyć ilość gazu płynnego przywiezionego

na terytorium RP w danym miesiącu kalendarzowym o wielkość wywozu gazu płynnego, który w danym miesiącu był przedmiotem dostawy wewnątrzspółnotowej.

Podkreślić należy, że w opisanym stanie faktycznym to Wnioskodawca dokonuje sprzedaży gazu płynnego (LPG) na rzecz podmiotu mającego siedzibę w innym kraju UE. Faktura sprzedaży jest przy tym wystawiona przez Wnioskodawcę na rzecz podmiotu mającego siedzibę w innym kraju UE. W takim stanie faktycznym uznać należy, że to Wnioskodawca dokonuje fizycznego przemieszczenia gazu płynnego (LPG) z terytorium RP na terytorium innego państwa UE, co uzasadnia stanowisko, że Wnioskodawca dokonuje wywozu paliw z terytorium RP w rozumieniu art. 5 ust. 6 pkt 1 ustawy o zapasach, co powinno być uwzględnione przy obliczaniu wysokości opłaty zapasowej zgodnie z zasadami opisanymi w art. 21b ust. 5 przywołanej ustawy.

Podsumowując powyższe, w ocenie Wnioskodawcy, w sytuacji gdy jako handlowiec dokonuje w danym miesiącu kalendarzowym nabycia wewnątrzspółnotowego gazu płynnego (LPG), a jednocześnie w tym samym miesiącu kalendarzowym dokonuje dostawy wewnątrzspółnotowej mniejszej albo takiej samej ilości gazu płynnego (LPG) w sposób opisany na wstępie, Wnioskodawca obliczając wysokość opłaty zapasowej jest uprawniony do pomniejszenia ilości gazu płynnego (LPG) przywiezionego do RP w danym miesiącu kalendarzowym o ilość gazu, która w tym samym miesiącu została przez niego wywieziona w ramach dostaw wewnątrzspółnotowych do innych krajów UE.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzspółnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie zapasowej z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu ropy naftowej lub paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju. Natomiast obowiązek zapłaty opłaty zapasowej w przypadku produkcji paliw, zdarzeniem wywołującym powstanie obowiązku uiszczenia jest wyprodukowanie paliwa. W zakres definicji producenta, o której mowa w art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach nie wchodzi usługowa produkcja paliw na rzecz innych podmiotów.

Natomiast żeby móc skorzystać z pomniejszenia podstawy do obliczenia opłaty zapasowej, tj. z art. 5 ust. 6 ustawy o zapasach należy spełnić warunki wymienione enumeratywnie w tym przepisie, a mianowicie:

- 1) ropy naftowej lub paliw wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) paliw przeznaczonych na międzynarodowy bunkier morski,
- 3) paliw wyprodukowanych z olejów odpadowych,

- 4) ropy naftowej lub paliw przeznaczonych na odtworzenie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw,
- 5) paliw przeznaczonych na zużycie własne przez producenta w procesie technologicznym przerobu ropy,
- 6) paliw wyprodukowanych z ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL) i innych węglowodorów wydobytych w kraju lub z obszaru morskiego należącego do krajowej strefy ekonomicznej,
- 7) biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji - pod warunkiem potwierdzenia tych ilości dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 6a.

Przenosząc powołane powyżej przepisy na grunt przedstawionego stanu faktycznego należy stwierdzić, że stanowisko Wnioskodawcy opisane we wniosku jest prawidłowe. Stosownie do art. 5 ust. 6 pkt 1 ustawy o zapasach, wielkość produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiące podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej pomniejsza się odpowiednio o ilości ropy naftowej lub paliw wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem potwierdzenia tych ilości dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 6a. A zatem w sytuacji, gdy przedsiębiorca dokona przywozu paliw na terytorium kraju, stając się przez to handlowcem w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach, skutkiem czego powstaje obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej od tego przywiezionego paliwa, a następnie to samo paliwo w tym samym okresie rozliczeniowym (miesiącu) zostanie wywiezione z Polski, w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu, to przedsiębiorca ma prawo do skorzystania z pomniejszenia podstawy do obliczenia wysokości opłaty zapasowej, o której mowa w art. 5 ust. 6 pkt 1 ustawy o zapasach.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego stanu faktycznego lub zmiany stanu prawnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.